

عنوان مقاله:

شناسایی و توجه به بهسازی بافت فرسوده ی شهری با بررسی شاخص های قدمت ساختمان ها و ریزدانی قطعات (مطالعه موردی : شهرک حسین آباد، منطقه ۱۰ شهرداری شیراز)

محل انتشار:

هجدهمین همایش ملی جغرافیا و محیط زیست (سال: ۱۴۰۲)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۹

نویسندگان:

داود امینی نسب - کارشناس فنی و شهرسازی منطقه هشت ، شهرداری شیراز

علیرضا ده بزرگی - کارشناس فنی و شهرسازی منطقه یازده، شهرداری شیراز

محمد مهدی کرمی - کارشناس فنی و شهرسازی منطقه هفت، شهرداری شیراز

خلاصه مقاله:

برنامه ریزی در نواحی فرسوده شهری همواره مهمترین موضوع برنامه ریزی شهری بوده یکی از استراتژی های دستیابی به توسعه شهری بازآفرینی پایدار بافت های فرسوده شهری می باشد. بافت های فرسوده شهری، محلات فرسوده ای در فضای شهری است که مسائل و پیچیدگی های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی و شیوه خود را دارد. این محلات و بافت ها از یک سو دارای ریشه های سکونتی ارزشمند با غنای فرهنگی، اجتماعی و معماری است و از طرف دیگر به جهت فرسودگی شدید، نبود دسترسی مناسب به خدمات شهری و بهداشتی، وجود مشکلات اجتماعی و امنیتی و آسیب پذیری در برابر زلزله، سیل و آتش سوزی و نیز عدم تطابق با زندگی امروز شهری و شهرسازی مدرن دارای مشکلات رو بنایی و زیر ساختی هستند. بنا براین شناسایی و رتبه بندی بلوک های فرسوده شهری، به عنوان گام اول نوسازی، یک ابزار مهم برای مدیریت شهری جهت برنامه ریزی منابع و سرمایه گذاری در نوسازی شهری است. هدف از این پژوهش، مطالعه ی نمونه ای یک شهرک در محدوده ی منطقه ۱۰ شهرداری شیراز می باشد، که با استفاده از GIS، شاخص های شناسایی میزان فرسودگی در آن استخراج تا نقشه های خروجی برای تصمیم سازی ها و تصمیم گیری های بعدی مورد استفاده قرار بگیرد. روش تحقیق مورد استفاده در این پژوهش توصیفی- تحلیلی است؛ و تلاش می گردد با استفاده از دو ویژگی قدمت بنایی ساختمان ها و ریزدانی قطعات، بافت های فرسوده یا ناکارآمد شهری شناسایی شوند. در روند تحلیل ها از فرآیند تحلیل فضایی استفاده شده است. در این پژوهش از نرم افزاری Arc GIS، Excel و Google earth استفاده شده است. ۲۲۹۱ قطعه در در این حوزه شهری شناسایی و اطلاعات آنها جمع آوری و ثبت گردید. نتایج این پژوهش نشان می دهد که وضعیت قطعات این حوزه بر حسب عمر بنا نشانگر آن است ۴۱ درصد قطعات با عمر کمتر از ۲۰ سال دارند و ۵۱ درصد قطعات بالای ۲۰ عمر دارند و ۱۰ درصد قطعات نیز زمین و فضای باز می باشند، بنابراین حدود ۵۱ درصد قطعات از لحاظ قدمت یا عمر ساختمانی جزء بافت های فرسوده محسوب می شوند. همچنین وضعیت واحدهای مسکونی بر حسب دانه بندی نشانگر آن است که ۲۵٪ از قطعات، مساحتی زیر ۲۰۰ مترمربع و ۷۵٪ قطعات، مساحتی بالای ۲۰۰ مترمربع دارند که نشان میدهد یک چهارم قطعات این شهرک ریزدانه می باشند.

کلمات کلیدی:

GIS، قدمت ساختمان فرسوده، ریزدانی بافت فرسوده، شهرداری شیراز، شهرک حسین آباد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1766850>

